

Òdjimczi

sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Cëż za kôrtë tak pòżòłklé?
- dzëwùją sã knôp, dzëwczãta.
Na nich lëdze dôwno zmôłkë.
- Czë to naszi są ksążãta?!

Mòże jaczi znóny wòjôrz
na òdjimkù ùwieczniony,
abò rodny bëlny dzejôrz
za doróbk tak wësławiony.

Ref. A to krewny, naszi, milëchny
prastarcë i blisczi jich,
tak jak më wieselëchny.
- Òstôł tu jich piãkny smiëch.

Jaczé mëslë òni mielë?
Kò jesz dludżé żëcé żdało.
Gwësno zrobilë tak wiele,
jak le jima tej sã dało.

A nôbarzi - chto më jesmë -
wiémë zdrzacë w te òdjimczi.
Temù dërch jim dzãkã niesmë
przez mòdlëtwã i wspòminczi.

Ref. Kò to krewny, naszi, milëchny
prastarcë i blisczi jich,
tak jak më wieselëchny.
- Òstôł tu jich piãkny smiëch.

Fotografie

sł. E. Pryczkowski, muz. T Korthals

Cóz na karty tak požółkłe?
- dziwią się chłopcy, dziewczęta.
Na nich ludzie dawno opadnięci z sił.
- Czy to są nasi książęta?!

Cëż za kôrtë tak pòżółklé?
- dzëwùją sã knôp, dzëwczãta.
Na nich lëdze dôwno zmôłkli.
- Czë to naszi są ksążãta?!

Mòże jaczi znóny wòjôrz
na òdjimkù ùwieczniony,
abò rodny bëlny dzejôrz
za doróbk tak wësławiony.

Ref. A to krewny, naszi, milëchny
prastarcë i blisczi jich,
tak jak më wieselëchny.
- Òstôł tu jich piãkny smiéch.

Jaczé mëslë òni mielë?
Kò jesz dludżé żëcé żdało.
Gwësno zrobilë tak wiele,
jak le jima tej sã dało.

A nôbarżi - chto më jesmë -
wiémë zdrzacë w te òdjimczy.
Temù dërch jim dzãkã niesmë
przez mòdlëtwã i wespółminczy.

Ref. Kò to krewny, naszi, milëchny
prastarcë i blisczi jich,
tak jak më wieselëchny.
- Òstôł tu jich piãkny smiéch.

Tłum. z jęz. kaszubskiego: E. Pryczkowski

Łedjimczy

sł. E. Pryczkowski, muz. T Korthals

Ceż za kyrte tak pleżyłki?
- dzewłyjóm sa knyp, dzywćanta.
Na nich ledze dywno zmyłki.
- Će to nasi sóm ksónżanta?!

Młeże jaci znóny wlejyrz
na łedjimkły ływiećniony,
able rodny belny dzejyrz
za doróbk tak wesławiony.

Ref. A to krewny, nasi, milechny
prastarce i blisci jich,
tak jak me wieselechny.
- Łestył tu jich piankny smiich.

Jaci mesle łeni miele?
Kłe jeś dłudży żecy źdało.
Gwesno zrobile tak wiele,
jak le jima tej sa dało.

A nybarżi - chto me jesme -
wiyme zdrzónce w te łedjimci.
Temły derch jim dzanka niesme
przez młedletwa i wespółeminci.

Ref. Kłe to krewny, nasi, milechny
prastarce i blisci jich,
tak jak me wieselechny.
- Łestył tu jich piankny smiich.